

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 de gener del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els magistrats Sr. Vincent ANIÈRE i Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

1.- En data 18 de juliol del 2018 la representació processal del Sr. A. G. V. i de la Sra. N.-T. A.O. van formular demanda d'exequatur de l'escriptura de divorci de mutu acord autoritzada pel notari d'Eivissa (Espanya), Sr. J. A. S., en data 14 de març del 2018 als efectes de poder inscriure el citat divorci al Registre Civil del Principat d'Andorra, compte tingut que el matrimoni dels demandants consta inscrit al mateix.

En el seu informe el Ministeri Fiscal s'oposava a l'estimació de la demanda entenent que l'escriptura pública presentada pels sol·licitants no podia ser objecte d'exequàtur per quan no reunia la condició establerta pels articles 47 i següents de la Llei Transitòria de Procediments Judicials, en virtut dels quals només podia ser objecte d'exequàtur una resolució judicial.

La representació processal del Sr. A. G. V. i de la Sra. N.-T.A.O.r va formular escrit de rèplica oposant-se a la decisió a la què arriba el Ministeri Públic argumentant que des del 14 de març del 2018 estaven divorciats d'acord amb la legislació espanyola, raó per la qual no se'ls hi podia demanar que instessin un nou procediment judicial a Espanya, ni tindria sentit que es tornés a demanar el divorci al Principat.

El Ministeri Fiscal va evacuar el tràmit de dúplica reiterant els arguments que ja exposava en la seva contesta a la demanda.

Ha actuat com a magistrat ponent la Sra. Eulàlia AMAT LLARI

FONAMENTS DE DRET

I.- Per tal que es pugui atorgar l'exequàtur d'una resolució estrangera al Principat d'Andorra els articles 47, 48 i 49 de la Llei Transitòria de Procediments Judicials exigeixen que es verifiqui la competència de la jurisdicció que ha dictat la Sentència, la regularitat del procediment seguit davant dita jurisdicció, l'aplicació de la Llei competent segons les regles nacionals de conflicte, la conformitat amb l'ordre públic nacional i internacional i l'absència de frau a la llei nacional.

En el cas present el problema que es suscita és que, com destaca el Ministeri Fiscal, el que es pretén executar en aquest cas al Principat no és una Sentència, sinó una escriptura notarial.

II.- No obstant, aquesta Sala entén, com ha destacat en les sentències de dates 15 de juny del 2010 i 24 de desembre del 2014, que s'ha de declarar executiva a Andorra la decisió continguda en una escriptura notarial en virtut de la qual la legislació espanyola considera divorciats als demandants, en quan la Llei espanyola considera competent al notari autoritzant de la dita escriptura per tal de declarar el divorci dels cònjuges quan aquests no tenen fills ni un patrimoni a dividir, atorgant al notari una funció que en principi és pròpia de la jurisdicció.

D'altra banda, entenem que aquesta decisió, que s'ha pres de forma regular, no és contrària a la finalitat que persegueix l'article 49 de la Llei Transitòria de Procediments Judicials, que no és altre que la necessitat de verificar que el que es pretén executar està conforme amb la legislació aplicable al País a on s'ha atorgat l'acte, com en el cas present es dedueix de la certificació del Consolat General d'Espanya al Principat de data 11 de juliol del 2018, que s'aporta al foli 13 de les actuacions.

Cal destacar igualment que tampoc es pot dir que aquesta decisió contravé l'ordre públic espanyol en quan està admesa legalment, ni tampoc l'andorrà en quan el concepte d'ordre públic inclou aquells principis, entre altres, de caire social, econòmic i jurídic, que informen una concreta societat en un moment determinat (vegeu STSJA 17-07-2003), de tal manera que no es tracta d'un concepte fix o immutable, sinó que evoluciona al llarg del temps. En efecte, la norma que recull l'article 47 estava pensada per una normativa que

ha canviat en alguns països els darrers anys i la norma continguda als articles 57 i 59 del Codi civil espanyol no és contrària als principis que informen l'ordenament andorrà, ni a aquells que conformen la consciència social dels ciutadans del Principat a la qual no repugna que el divorci es pugui declarar en determinats supòsits per un procediment diferent al d'una resolució judicial, sempre que es faci amb les degudes garanties. En el mateix sentit, tampoc es pot entendre que el fet d'aconseguir el divorci a l'estat espanyol mitjançant una escriptura notarial suposi un frau a la Llei andorrana, en quan es tracta d'un procediment que en determinats casos ofereix les mateixes garanties que aquelles que pot proporcionar una resolució judicial.

Finalment, s'ha de tenir en compte igualment que de no entendre's executiu al Principat el divorci declarat a Espanya seria precis que els demandants tornessin a iniciar un nou procediment a Andorra per arribar exactament al mateix resultat i, en cas de no fer-ho així, tindrien negada la possibilitat de contraure nou matrimoni o formar una parella estable al País, en contra del dret que la Constitució andorrana reconeix als andorrans i la protecció a la família que en ella es recull.

III.- Per totes aquestes raons, entenem que s'ha de procedir per via interpretativa a donar un nou abast l'article 47 i següents de la Llei Transitòria de procediments judicials en el sentit de que no sols es pot declarar executòria al Principat una sentència estrangera, com succeïa en el moment en el què es va redactar aquesta norma, sinó també qualsevol altre resolució presa en el mateix sentit per un organisme competent segons la legislació del país en el qual es pren, sempre que ofereixi les mateixes garanties per les parts que aquelles que proporciona una resolució judicial, per tal d'evitar l'existència d'un buit legal no previst, ni previsible en el moment en què es va aprovar la Llei.

IV.- No procedeix efectuar especial pronunciament en matèria de costes processals en virtut de la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR la demanda d'exequàtur formulada per la representació processal del Sr. A.G.V. i de la Sra. N.-T.A.O. i DECLARAR executòria l'escriptura de divorci per mutu acord atorgada pel Notari del Col·legi de Notaris

d'Eivissa (Espanya) en data 14 de març de 2018 i ordenar la seva inscripció al Registre civil, sense fer especial condemna en costes.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-